

3) **Ændringsforslag** under Nr. 5 (se foran) vedtoges med 46 Stemmer mod 18.

Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommende Søndag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilshyn med Pleiebørn.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1773 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1157 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag fallet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets enkelte Paragrafer samt Spørgsmaal om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (A. Sørensen): Som ærede Medlemmer ville se af den afgivne Betænkning, har Udvalget i det Væsentlige kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag. Måske har man set sig nødsaget til at stille ikke mindre end 11 forskjellige Ændringsforslag, men de fleste af dem angaa et og det samme Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilshynet med Pleiebørn skal ligge hos Kommunerne gjennem de af dem valgte Tilshynsmænd og Tilshynskvinder, eller om Tilshynet ogsaa skal føres af Politiet. Lovforslaget gaar som bekendt ud paa at give Politiet en Tilshynsret ved Siden af den, som de kommunale Tilshynsmænd have, og det ikke alene i ligeordnet Ret, men Lovforslaget sætter endogsaa paa enkelte Punkter Polititilshynet over Kommunerne, idet Lovforslaget bestemmer, at Politiet kan tage den Tilladelse tilbage, som Kommunalbestyrelserne have givet Bedkommende til at have Børn i Pleie. Udvalget har i det Hele ikke kunnet slutte sig til den Tanke, og det af forskjellige Grunde. For det Første veed man jo, at mange Kolke fordærve Suppen, og at i jo flere Hænder man giver Tilshynet, desto ringere kan man næsten vente, at det vil blive udført. Sam-

tidig med, at vi dese Tilshynet, dese vi i Virkeligheden ogsaa Ansvarer for, at Tilshynet bliver udført paa en tilfredsstillende Maade, og det kunde jo tænkes, at medens det kommunale Tilshyn stolede paa Politiet, stolede Politiet paa det kommunale Tilshyn, og at Følgen deraf blev, at Tilshynet blev daarligt fra begge Sider. Hertil kommer — og det er den væsentlige Grund til, at Udvalget er imod at dese Tilshynet mellem Politiet og Kommunerne — at man ikke ser, at Politiet overhovedet kan udøve et væsentligt Tilshyn Landet over. Det kan maaske gaa an i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, hvor der er en større Politistyrke. Man tror vel ikke, at det vilde blive noget betryggende Tilshyn, men det kunde dog tænkes, at der paa disse Steder kunde udøves et Tilshyn. Men i de store Landjurisdiktioner, hvor Politiet bestaar af en Herredsfoged, en Fuldmægtig og høist en Politiasistent, vil det jo være en Umulighed for dette Politiet at udøve noget betryggende Tilshyn ved Siden af Kommunerne. Man ser derfor ikke, at der er nogen Grund til at dese Tilshynet mellem Kommunerne og Politiet, men finder, at alle Grunde tale for at henlægge Tilshynet med Pleiebørn til Kommunerne alene, og man tror derigjennem at skaffe det bedste, det mest betryggende Tilshyn til Veie. Man finder derimod, at der kan være Grund for Politiet til at træde til, naar der er Tale om saadanne Forhold i Pleiehjemmene, som bør nøagtigt og omhyggeligt undersøges, og hvor det kommunale Tilshyn mangler den fornødne Myndighed til at tage saadanne Undersøgelser op. Udvalget har derfor foreslaaet, at Politiet ikke skal have Andet med Tilshynet med Pleiebørn at gjøre end at træde til, naar Kommunerne forlange dets Hjælp til at undersøge de uheldige eller strafværdige Forhold, som have fundet Sted i et Pleiehjem. I Lovforslagets § 1 findes en Bestemmelse om, at denne Lov ikke skal gjælde de Kommuner, hvor der findes en Sundhedsvægt, som har ordnet Tilshynet med Pleiebørn paa en saadan Maade, at Justitsministeren har fundet sig tilfredsstillet derved. Denne Undtagelsesbestemmelse har Udvalget heller ikke kunnet se nogen Grund til. Man har maattet finde det uheldigt at vedtage et Lovforslag her i Rigsdagen, om hvilket man ikke en Gang veed, hvorvidt det i det Hele kommer til at gjælde i nogen Kommune, idet det jo kunde tænkes, at Kommunerne skyndte sig med at faae en Sundhedsvedtægt, som blev antaget af Ministeriet, for denne Lov kunde træde virksom i Kraft Landet over. Om den Bestemmelse, som staar i §